

Двайсет и пета глава

Миро се приближава до прозрачния широкоекранен монитор в средата на стаята и го докосва в горния десен ъгъл. Екранът светва и на него се появява меню на непознат език. В дясната част на горния панел на менюто се вижда надпис на глаголица. Миро го докосва и менюто моментално се преобразува на старохърватски.

В левия горен ъгъл се вижда характерен символ, напомнящ на глаголическата буква „слово“. Миро го докосва и от него се спуска меню, което Миро не разглежда дълго. До всяка от точките на менюто има изображения, които помагат за по-бързото им разбиране. Затова, след като Миро вижда изображението на разтворена книга, го докосва и на екрана се появява списък на папки и файлове. Една от папките е озаглавена „Миро Гвардиян и Драгица Жупанич“. Миро я докосва и на екрана се появява внушителен списък с файлове.

- Виж ти! - възкликва Миро. - Досието ни било доста тлъсто!

- Дай да видим! - подканва го Драгица.

Миро потупва името на най-горния файл. Отваря се видео програма и на екрана се виждат Миро и Драгица в странно облекло и непозната обстановка. Миро говори на непознатия език, приличащ на бълнуване. В долната част на екрана се виждат субтитри на глаголица. Миро започва да превежда думите на другия Миро от екрана:

„Ако гледате това, значи процедурата по възстановяване на самоличностите ни не е успяла.“

- Този и Винко Станс са си плюли в устата! - вика Миро. - Какви са тези глупости?!

- Давай нататък – бута го Драгица.

„Аз съм Миро Гвардиян, син на игумена (гвардияна) от Ранкодом. С това живо изображение потвърждавам, че напълно доброволно се съгласих да ми бъде подменена самоличността и да отида в света на предците си след хиляда техни години. Като доказателство прилагам документите, които ще видите на светещата плоча.“

- Що за терминология е това? - пита Драгица.

- Ами върни се с хиляда години и ще ти стане ясно – отговаря Миро и продължава да превежда думите на другия Миро:

„В първия документ са описани мостри от кръвта ми, по които мога да бъда разпознат, защото те са неповторими. Никой друг не може да има такава мостра. В следващия документ е дадено изображение на вътрешността на очите ми, която е различна от тази на другите хора и по нея мога да бъда разпознат безпогрешно.“

- Можеш, ако не е фалшифицирана! - апострофира го Миро.

- Давай, давай! - ръчка го Драгица.

„Следват редица документи от най-различни лекарски прегледи, които показват всички особености на моето тяло. Тези сведения могат да помогнат за разпознаването ми. Ето, в този документ е дадено изображението на зъбите ми, а в този – изображенията на върховете на пръстите на двете ми ръце, по които мога да бъда разпознат аз, а не някой друг“.

Миро докосва центъра на екрана и изображението замръзва.

- Тези нещо се опитват да ни баламосват – казва той. - Всички тези доказателства могат да се използват, ако

някой може да гарантира, че са автентични и никой не ги е манипулирал или фалшифицирал. Но като си помисля, че Винко Станс ще бъде този, който гарантира, изобщо не смятам, че това е истина.

- Дай да видим по-нататък – нетърпеливо настоява Драгица.

„Тези документи са създадени от група лекари от Ранкодом, които са поставили невидимите си подписи в тези документи. Сведенията от тези подписи могат да се потвърдят от нарежданията на светещата плоча“.

- Какви са тези неща? - пита Драгица.

- Е, това е лесно – обяснява Миро. - Сигурно става дума за електронни подписи, които могат да бъдат потвърдени от системата на компютъра. Само че като знам чия е системата, доверието ми нещо се е разклатило сериозно.

„След това има още документи, които са създадени от свидетели и също са подписани с невидимите им подписи. Тези свидетелски документи потвърждават, че хората, които са ги създали, поемат пълна съдебна отговорност в случай, че сведенията им не са истина. В законите на Ранкодом в такъв случай се предвижда строго наказание. Свидетелите, които потвърждават, че напълно доброволно съм се подложил на тази процедура, са двама и пет на брой и според мен са достатъчно, за да се приемат сведенията им като доказателство.“

- Тези доста са се изпотили, докато скалпят цял куп псевдо доказателства – коментира Миро.

- Давай нататък! - подканва го пак Драгица.

„В случай, че не повярваш на думите ми, моля те да прочетеш книгата, която ще ти даде Инко Нитс. Тя е написана от баща ми – от баща ти – и от нея ще научиш началото на историята на нашия народ след преселението

му в нов и далечен свят. Тази книга е написана на език, който ти не говориш в момента свободно, но това е родния ти език. Това е езикът, на който си говорил от малък“.

Тук другият Миро продължава да говори на старохърватски. Миро в стаята не разбира добре и затова докосва долната част на екрана и отново се появяват субтитрите на глаголица. Миро продължава да превежда:

„Сега вече ти говоря на твоя език. Всичко, което казах досега на езика на Ранкодом, беше заради процедурата, която е служебна в Ранкодом и трябва да се спазва, понеже част от свидетелите говори само на езика на Ранкодом. Всички сведения, които ще откриеш в списъците, могат да се проверят от множество различни учени. Последна стъпка ще бъде да използваш потвърждения на учени от света, в който се намираш сега. Техните познания и умения не са толкова съвършени като на учените от Ранкодом, но основните и най-важни доказателства могат да бъдат потвърдени от тях, а това са мострите от кръвта, изображенията на вътрешността на очите, на върховете на пръстите на двете ръце и на зъбите. Тези изображения са неповторими при всеки човек“.

След това започва да говори Драгица, също на непознатия език. Миро превежда субтитрите:

„Аз съм Драгица Жупанич, дъщеря на жупана от Ранкодом. С това живо изображение потвърждавам, че напълно доброволно се съгласих да ми бъде подменена самоличността и да отида в света на предците си след хиляда техни години. Като доказателство прилагам документите, които ще видите на светещата плоча.“

- Те май нещо се повтарят – недоволства Драгица от стаята.

- Нали знаеш, процедура – шегува се Миро.

Думите на Драгица повтарят казаното от Миро.

След това на екрана се появява непознат възрастен човек с монашеско облекло. Той започва да говори на старохърватски и Миро превежда от субтитрите, защото не може да разбира изговора:

„Аз съм игуменът от Ранкодом и в тази жива картина искам да потвърдя, че синът ми, Миро, и дъщерята на жупана, Драгица, напълно доброволно се съгласиха да отидат в света, откъдето дойдох, но само че след хиляда години. Този свят е напълно непознат за нас и затова учените от Ранкодом ще помогнат със своите познания и умения, за да могат Миро и Драгица да приемат самоличностите на тогавашни хора. Тези учени ни предупредиха, че след като Миро и Драгица изпълнят задачата си и не успеят да възстановят истинската си самоличност, ще трябва да се изпълни постъпка на по-висока равнина. Миро и Драгица се съгласиха в такъв случай да се изпълни тази постъпка и аз съм първият свидетел, който потвърждава, че в присъствието на още двайсет и четири свидетели Миро и Драгица изслушаха учените от Ранкодом и потвърдиха, че са разбрали и че са съгласни да приемат всички последствия и да започне постъпката“.

- Много завързано говори – казва Драгица.

- Трудно ми е да превеждам – обяснява Миро. - За мен този език е смътно познат и много неща не мога да разбера и превеждам буквално.

- Аз и толкова не разбирам – признава Драгица. - Не мога да си представя, че това ми е родният език.

- Дотук само казват общи приказки – Миро е недоволен от видяното и чутото. - Никъде не се обяснява какво значи второ ниво на процедурата.

- Може би по-нататък някой ще обясни – казва Драгица.

И наистина, на екрана се появява Винко Станс и той, след като повтаря смисъла на казаното досега, обяснява какво означава второ ниво на процедурата:

„Прилагането на второ ниво на процедурата е крайна мярка. Извършва се, когато самоличността не може да се възстанови по естествен начин. Състои се в пълно възстановяване на стара самоличност от запасен препис на самоличността, съхранен в свитъка на главната светеща плоча на Ранкодом“.

- Охо! - възкликва Миро – Тези явно са решили да ни форматират дисковете и да направят нова инсталация.